BYGNINGEN

Af Regina Rex

Juni 2022

Alle rettigheder til nærværende manuskript tilhører dramatiker Regina Rex. Manuskriptet må således ikke kopieres, videredistribueres, opsættes eller udnyttes på andre måder uden konkret samtykke og aftale med dramatikeren.

E-mail: rginarex@yandex.com
Tlf.: +45 93959561

FIGURER

CARBON

HYDROGEN

OXYGEN og NITROGEN

(Tilsammen er de $C_6H_{12}O_6$)

HAN

HUN

NABO 1

NABO 2

NABO 3

NABO 4

NABO 5

KUGLE

TREKANT

GEOMETRISKE FIGURER

NOTER

Stedet

Stykket finder sted i et boligkompleks, der indeholder hele jorden og dens befolkning i ét koncentreret space. Naturen findes ikke mere. Mangel på oxygen er et generelt problem i bygningen, da fotosyntesen er svag og bygningen desuden er ved at gå under. Det betyder at alle figurer i 2D (læs mere under 'Figurer') har generelt vejrtrækningsbesvær og må nogle gange undervejs standse helt op for at få vejret.

Dialog anført i parentes og normal font, læses ikke med ord, men laves med lyd, fysiske former eller vejrtrækning. Det er ikke regi. Det er en type kommunikation, som har samme værdiniveau som dialog, der består af ord.
Når der står 'lyden af byggematerialer' for eksempel, kan man med fordel vælge et enkelt byggemateriale såsom beton, stål, rockuld, mursten, glas, osv. Lydene og formerne kan komponeres og koreograferes som man ønsker.

Tegn

/ er afbrydelse
... er en kortere former for stilhed

Publikum udgør resten af naboerne i boligkomplekset.

Figurerne

De optræder i 3 forskellige stammer: Natur, 2D og Geometriske figurer.

Natur er udgjort af CARBON, HYDROGEN og OXYGEN. Tilsammen eller i kor udgør de $C_6H_{12}O_6$ (Fotosyntese). De opholder sig i bygningens vægge og struktur som byggematerialer (beton, stål, glas, osv.) og er den sidste overlevende natur tilbage, dvs. processeret natur. De har altid eksisteret.
De er på scenen kropsliggjort af mennesker. De kan evt. også optræde som dukker, skyggebilleder, ren form, ren lyd, m.m.
De opholder sig især i væggene, hvor de kalder på 2D-figurerne med lyde (byggematerialernes), fordi bygningen kan blive reddet, men det afhænger af 2D-figurernes handlinger.

Deres kalden bliver generelt ikke hørt eller ignoreret.
Deres sprog er poetisk og består af lyde eller former. Lyde/former er angivet i teksten, hvornår, men kan også indsættes efter ønske og kommunikationsmetoderne kan også udvides til mere end det.
De er ikke påvirket af luftmanglen i bygningen, da de indeholder oxygen i sig selv. De kan bevæge sig frit rundt i alle tre dimensioner og flyve. Dette fysiske kendetegn adskiller dem fra 2D-stammen.

2D er udgjort HAN, HUN og NABOER. De er mennesker, som vi kender dem fra reality TV. Flade udskæringer frem for velrundede mennesker. De er flade, fordi det er der de ønsker at være. De er de menneskelige beboere i boligkomplekset.
Deres sprog er naivt, overfladisk og uklogt. Men det er den accepterede omgangstone.
De kan kun bevæge sig i en matrix, dvs. op og ned, som i et Excel-ark eller i et boligkompleks.
De er påvirket af, at der er mangel på oxygen i bygningen, så vi ser dem af og til gispe efter vejret.
At der er iltmangel og bygningen er ved at kollapse, ignoreres generelt set af alle 2D-figurer.

Geometriske figurer er evolutionens næste menneskeart. Kuglen er den første af arten, der bliver født. Trekanten er den anden.
De er faste 3D-figurer med blanke, ensfarvede sider.
De spilles af dukker eller former. Hvis dukkerne animeres, kan de gøres det af scenens menneskelige spillere, hvis det giver mening. Der skal helst være minimum 2 dukkeførere per dukke. I sidste scene kan de geometriske former udgøres af mennesker.
Deres sprog består af vejrtrækning. De kan leve af en anden form for fotosyntese og kan indånde ren nitrogen (kvælstof).
Deres attitude omkring situationen i bygningen er som stenene i en japansk zenhave, hvor meditationen foregår over stenenes form og afstanden mellem dem. En tilstand af accept.

Der findes uddrag fra
Bibelen
Nordisk mytologi
Beliggenhed Beliggenhed Beliggenhed (TV)
Wozniacki & Lee (TV)

AKT 1

I FRA VÆGGE

$C_6H_{12}O_6$ kommer ind.
De tager form som byggematerialer.
De udgør bygningen.

II BEBOERMØDE

NABOERNE kommer ind.

NABO 1 (Host) *til alle naboer inkl. publikum:* Velkommen alle sammen til beboermødet!

NABO 2: Velkommen

NABO 1: Jeg mener der er blevet sendt en dagsorden ud

NABO 4: Ja

NABO 1: Har I set den?

NABO 5: Ja.

NABO 3: Den har jeg ikke set.

NABO 2: Du har fået den på mail.

NABO 3: Jeg har ikke modtaget noget.

NABO 5: Du skal se i dit spamfilter.

NABO 3: Jeg tror ikke jeg har fået noget.

NABO 1: Den er blevet sendt ud.

NABO 2: Ja.

NABO 3: Jeg tror ikke jeg har fået den.

NABO 5: Prøv at se i spamfilteret. Der.

NABO 3: Nej.

NABO 5: Jo.

NABO 3: Nå ja, jeg har fået den.

NABO 1: Godt. Som I kan se på dagsordenen, skal vi tale om intern kommunikation, ensretning af vinduesrammer og mangel på udgangsveje og, hvis vi når det, de senest forekommende katastrofer.

Kort stilhed.

NABO 2: Skal jeg tage referat?

NABO 1: Meget gerne. Tak.

NABO 4: Tak.

NABO 5: Tag endelig en flødebolle. Værsgo.

NABO 1: Jo tak.

NABO 2: Jo tak.

NABO 3: Jeg kunne spise hele tallerkenen, hvis det skulle være.

NABO 4: *afviser flødebolle* Ellers tak.

NABO 5: Der er ikke noget i vejen med en enkelt flødebolle.

NABO 1: Sukker er ikke så farligt som man skulle tro.

NABO 2: Det udløser endorfiner.

NABO 4: Ellers tak.

NABO 2: Nå nå.

NABO 5: Nå.

NABO 2: Hvad var det første punkt på dagsordenen?

NABO 1: Intern kommunikation.

NABO 2: Okay.

..

NABO 5: Vores e-mail-kultur kunne godt være bedre.

NABO 2: Enig.

NABO 4: Men er det der vi begynder?

..

NABO 3: (Host)

III FRA VÆGGE

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

(Lyden af byggematerialer)

CARBON:

Midt på en øde ø

Står et boligkompleks.

HYDROGEN:

Det er et helt almindeligt boligkompleks

OXYGEN:

Rektangulært

HYDROGEN:

På højkant

OXYGEN:

Beton som det primære materiale

CARBON:

Stål og glas sekundært tertiært

OXYGEN:

En gravid kvinde og en mand ankommer

HYDROGEN:

Hånd i hånd

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

Ve dem der skal føde og give bryst i disse dage

Jorden skal skælve

Stjernerne vil falde fra himlen

Der skal ikke lades sten på sten tilbage

IV 21. SAL MIDTFOR

HAN og HUN kommer gående mod boligkomplekset. De ser på publikum. De taler ud som i en reality-tv confessional.

HUN: Det har taget os lang tid at finde det rigtige sted

HAN: Vi skulle finde et nyt sted…

HUN: … nu når der er en lille på vej.

Hun tager sig til maven.

HAN: Det er ikke fordi det har været let

HUN: Vi er nok bare lidt kræsne

HAN: Det er jo ikke som da vi voksede op

HUN: Have..

HAN: Have, ja og..

HUN: Gode legepladser.. Stisystemer

HAN: Det er ikke let

HUN: Men der er jo heller ikke noget i livet der er let. Nu skal vi til at være forældre.

HAN: Det er utroligt, at vi to har lavet noget der er halvt dig, halvt mig.

HUN: Tænk, at vi skal være forældre!

HAN: Vi aner på en måde ikke, hvad det er vi går ind til

HUN: Vi har ingen idé!

HAN: Vi har det nok med at tænke på alle de ting, der kan gå galt.

HUN: Ja

HAN: Vi er begge gode til at planlægge/

HUN: Han er meget bedre til at planlægge ting end mig.. Jeg er lidt mere.. ikke fleksibel, for det er han også.. men han vil gerne vide, hvad skal ske og hvornår..

HAN: Hun kan godt lide at have styr på tingene og vide at det bliver gjort

HUN: Det er derfor jeg har en mand. Han sørger for at tingene bliver gjort

HUN griner og lægger hovedet på hans skulder.

HAN: Jeg tror bare det driver os til vanvid, hvis vi ikke ved, hvad det er der skal ske.

HUN: Men det er ikke fordi vi ikke glæder os.

HAN: Jeg glæder mig helt vildt.

HUN: Det er som om alting på en eller anden måde har ledt op til det her øjeblik

HAN: Ja

HUN: Men jeg glæder mig ikke til at skulle undvære min søvn

HAN: Nej!

HUN: Jeg er ikke god om morgenen

HAN: Det er vist en underdrivelse!

HUN: Jaer, det er det nok *(griner)*

HAN: Vi bliver nødt til at sige til vores barn, at de ikke må forstyrre deres mor de første par timer om morgenen. De skal lære at kunne tælle til to timer.

De griner.

HUN: Ej, det kan vi nok ikke..

HAN: Du kommer til at være så god. Jeg véd det.

HUN: Det gør du også.

De kysser

HUN: Vi kommer selvfølgelig til at lave fejl.

HAN: Vi kommer til at fejle hele tiden, men det er en del af det

HUN: Vi aner jo ikke, hvad der kommer til at ske. Men det ukendte bliver også en sjov ting at forholde sig til.

V FRA VÆGGE

HYDROGEN:
Der stod et træ midt på jorden

OXYGEN:
Det var meget højt.

CARBON:
Træet blev stort og mægtigt

HYDROGEN:
og så højt, at det nåede himlen
og kunne ses til jordens ende.

OXYGEN:
Dets løv var smukt, dets frugter mange,
det gav føde til alle.

CARBON:
Under det fandt jordens dyr skygge
i dets grene boede himlens fugle

HYDROGEN:

og alt levende fik sin føde fra det.

OXYGEN:

(Lyden af sten der bliver knust)

CARBON:

En dag gik træet under.

HYDROGEN:

Grenene blev hugget bort og frugterne spredt.

OXYGEN:

Dyrene flygtede

Fuglene fløj bort fra dets grene.

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

Men én skal få væde fra himlens dug

Deres menneskehjerte skal forvandles

Og blive til et nyt

NABOERNE begynder at bevæge sig kalkuleret. Gennem dans udfører de plantegningen af hver sin lejlighed.

VI 21. SAL MIDTFOR

HAN og HUN træder ind i lejligheden på 21. sal midtfor.

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

(Lyden af byggematerialer)

HUN: Hørte du noget?

HAN: Nej

HUN *hører noget fra væggene igen:* Hvad var det?

HAN: Hvad

HUN: Nå

HAN: Nu var der noget

HUN: Hvad

HAN: Nå. Ikke noget

HUN: Er det rørene?

HAN: Nej

HUN: Gulvbrædderne? Ventilationssystemet?

HAN: Der er ikke noget

HUN: Nej

HAN: Hvad synes du om lejligheden?

HUN: Jo. Jo jo

HAN: Hvad tænker du?

HUN: Der er højt til loftet.

HAN: Det er der.

HUN: Var det den sidste der var…

HAN: Det er en af de få der er tilbage

HUN: .. Hvad synes du?

HAN: Jeg synes gangen er lys og rummelig.

..

HUN: Der er god plads til sko og overtøj.

HAN: Listerne er pæne

HUN: Jeg kan godt lide højden på dem

HAN: Det kan jeg også

…

HUN: Og værelserne?

HAN: Det er nogle gode størrelser, synes jeg

HUN: Der er en altan på den ene

HAN: Nå!

HUN: Ikke dårligt

HAN: Og vindueskarmene er vedligeholdte.

HUN: Jeg ved ikke om jeg bryder mig om den type træ.

..

HAN: Men termoruderne er lydisolerede. Det er godt.

HUN: Vindueskarmen er vedligeholdt godt.

HAN: Gulvbrædderne er også fine.

HUN: Og badeværelset?

HAN: Nå, det er småt.

..

HUN: Men der er vaskemaskine. Det er godt.

HAN: Det er lyst

HUN: Armaturet fejler ikke noget.

HAN: Det er ikke helt som da vi voksede op..

HUN: Men inde i stuen.. væggene ser ud til at være malet godt.

HAN: Der er karnap.

HUN: Og stuk.

HAN: Listerne går igen herinde.

HUN: Der er plads til at fjernsynet kan hænge der.

HAN: Sofaen kan stå her.

HUN: Stuen går i et med køkkenet. Hov. … Hvad er det?

HAN: Er der noget galt med køkkenet?

HUN: Nej nej nej nej nej

HAN: Det kan fikses

HUN: Det kan ikke fikses

HAN: Jo.

HUN: Den er rund.

HAN: Hvad?

…

HUN: Den er rund.

HAN: Er det køkkenvasken du mener?

HUN: Køkkenvasken.

HAN: Det kan fikses

HUN: Den er fikseret

HAN: Det kan nemt fikses

HUN: Det kan ikke fikses. Den er fikseret under bordet.

HAN: Er der noget galt?

HUN: Nej .. Nej. … Stukken er pæn.

…

HAN: Skal vi så tage det?

CUT

VII BEBOERMØDET

NABO 2: Har I hørt fra parret, der er flyttet ind på 21. sal midtfor?

NABO 4: Nej. nej

NABO 5: Ikke endnu

NABO 2: De fik den sidste på etagen

NABO 1: Det er en god etage

NABO 3: Meget fin etage

NABO 2: De fik den sidste

NABO 5: Det var ikke nogen dårlig lejlighed

NABO 2: Nej, den er fin

NABO 3: Rigtig fin

NABO 5: Ja

NABO 2: Jo

NABO 1: Hvad er næste punkt?

NABO 2: Vinduesrammer?

NABO 1: Ja.

NABO 4: Vinduesrammer…

NABO 5: De står ud i forskellige materialer

NABO 3: Brunmalet træ og grå alurammer, så vidt jeg kan se

NABO 1: Netop

NABO 5: Det gør ikke noget godt for facaden

NABO 1: Lad os tale om renovering af vinduesrammerne med henblik på ensretning

NABO 2: Ja

En indånding og inden der nås at siges noget

CUT

VIII FRA VÆGGE

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

(Lyden af stål)

IX 21. SAL MIDTFOR

Nat. På soveværelset.

Hun tænder lyset.

HUN: Hvad var det?

HAN: Shh.

Hun slukker lyset.

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

(Lyden af beton)

(Lyden af glas)

X 21. SAL MIDTFOR

Dag. De ser trætte ud. De taler ud til publikum.

HUN: Vi skal snart have naboerne på besøg.

HAN: Jeg tænkte faktisk på at lave det gode kød i min sousvide.

HUN: God idé, skat

HAN: Jeg har ikke rigtig fået den brugt siden jeg fik den

HUN: Sidste jul

HAN: Nej, til min fødselsdag for to år siden.

HUN: Var det ikke på vores årsdag?

HAN: Nej, det var til min fødselsdag for to år siden.

..

HUN: Jeg tror det var på vores årsdag.

HAN: Nej

HUN: Det var på vores årsdag for halvandet år siden. Jeg husker det, fordi du havde gået og snakket om den sousvide. Sousvide sousvide sousvide. Det var lige siden din bror han fik den.

..

HAN: Nå ja.

HUN: Til jul.

HAN: Det var til hans fødselsdag.

..

HUN: Nej. Til jul

HAN: Til hans fødselsdag.

…

HUN: Nå ja. Og.. nå ja. Du snakkede ikke om andet, og så kom vores årsdag en måned efter, og så købte jeg den til dig.
HAN: Jeg blev rigtig glad for den.
HUN: Gjorde du?
HAN: Jeg blev rigtig glad for den, skat.

Han kysser hende.
De ser ud på publikum med et smil.

XI FRA VÆGGE

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:
(Lyden af beton)
(Lyden af stål)
(Lyden af glas)

XII 21. SAL MIDTFOR

Nat. På soveværelset.
Hun tænder lyset.

HUN: Skal vi sige noget?
HAN: Det nytter ikke noget.

Han vender sig rundt på siden.
..
Mere larm fra væggene.

HUN: Flytter de rundt på møblerne eller hvad? …… Skat?
HAN: Hvad

HUN: Flytter de rundt på møblerne eller hvad?

Han vender sig rundt igen.

HUN: Og så på det her tidspunkt…
HAN: Prøv at få sovet

Hun lægger sig til at sove.

CARBON:
(hallo!!)
…
(Hallo!!)

Hun sætter sig op i sengen igen.

HAN: Prøv nu at sove

Hun lægger sig ned igen.

HYDROGEN:
(jeg kan ikke få vejret!)

HUN: Hvad er det der foregår altså?
HAN: Shhhh.

OXYGEN:
(jeg kan ikke få vejret!)

HAN:

Shhh.

Shh-sh-sh-sh-sh.

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

(Lyden af beton)

(Lyden af stål)

(Lyden af glas)

(Lyden af træ)

Lydene tiltager med mere og mere desperation.

Han og Hun prøver at falde i søvn.

XIII BEBOERMØDET

NABO 1: Beboermødet../

NABOERNE får alle et simultant hosteanfald og hiver efter vejret.

XIV 21. SAL MIDTFOR

HAN og HUN står i hver deres pæne sæt tøj. De venter på at naboerne skal komme. Han i en hvid skjorte. Hun i en kjole. De ser ud på publikum, men han kan ikke lade være med at kigge på hendes udskæring, der får hendes bryster til at svulme.

HAN: Skat …. Skat?

HUN *distræt:* Ja?

HAN: Du ser godt ud

HUN: .. Tak

Han prøver at tage sig sammen til at sige det næste

HAN: Du skifter inden de kommer, ikk?

Hun ser på ham. Ser ned ad sig selv.

CUT

XV 21. SAL MIDTFOR

NABO 1, NABO 2, NABO 3 til middag. De sidder ved bordet med HAN og HUN. Hun i en mere tildækket bluse.
Der er en konstant anerkendende tone fra naboer med passende ja- og nejlyde.

NABO 1: Tak skal I have for invitationen!
NABO 2 & NABO 3 *i kor*: Ja mange tak.
HAN: Det var så lidt.

Stilhed.

HUN: Smager det fint nok?
NABOER *i kor og med munden fuld:* (Ja da ja man mmmm lækkert)
...
HAN: Det kunne godt have været bedre
NABOER *i kor og med munden fuld:* (Nej nej mmmm det lækkert)

Stilhed. Pinlig.

NABO 1: Det er noget værre noget med../
HUN: Ja
HAN: Meget

NABO 3: Jeg har stadig svært ved at (trække vejret)

…

HAN: Det var faktisk lige ved at gå galt inden I kom

NABO 3: Nå?

NABO 2: Nå

HAN: Nej ikke på den måde, heh

HUN: Men det var alligevel totalt kaos

NABO 1: Hvad var det?

HAN: Det var min sousvide

NABO 2: Su hva?

HUN: Sousvide

NABO 3: Sousvide!

NABO 2: Nårh ja

NABO 1: Su hva sousvide?

NABO 3: Jeg lavede vores flæskesteg i sousvide til jul sidste år.

HAN: Det startede med, at jeg skulle finde et godt stykke kød

NABO 2: Okay. Okay

HAN: Jeg valgte et godt stykke oksemørbrad..

HUN: Vi spiser normalt ikke kød, men ved særlige lejligheder..

HAN: Jeg fik pakket kødet ind.. gik med det hjem…

HUN: Jeg var i gang med at klargøre de kantareller vi skulle have til.

NABO 3: Det smager rigtig godt.

HUN: Tak-

HAN: Så jeg forseglede kødet

HUN: I vakuummaskinen

HAN: Det skulle have syv timer, så jeg satte det over med det samme

NABO 1: Syv timer!

NABO 2: Hold da op.

HAN *stolt:* Syv timer.

NABO 3: Jeg har også en sousvide.

NABO 1: Hvad er det for noget? Su…

HAN: Sousvide er basically et vandbad, som man kan langtidstilberede sit kød i, fordi temperaturen vedbliver en konstant og præcis temperatur. Først forsegler man kødet i en vakuumpakning, herefter sænker man det ned i vandbadet.

NABO 1: I syv timer?

HAN: I syv timer.

NABO 2: Det er noget med at putte kødet i plastikposer, ikke?

HAN: Man vakuumerer det.

NABO 1: I plastikposer?

HAN: Og så vakuumerer man det. Med en vakuummaskine.

NABO 2: Hvad synes I egentlig er mindst værst: Plastikposen eller en tændt sousvide i syv timer?

Stilhed. De ser på hinanden. HUN tager sig til maven.

HAN *ignorer det:* Men kødet blev ødelagt.

NABO 1: Nå nå

NABO 2: Det smager fint

NABO 3: (Ja, mmm)

HUN: Jeg tænkte bare sådan, shit, det her går galt. Altså vi havde ikke brugt vores sousvide i rigtig lang tid, så det var jo lidt en risiko, det vidste vi jo godt, men det var virkelig sådan, shit, hvad gør vi.

NABO 1: Det smager godt

HUN: Vi lod den jo bare stå…

HAN: Normalt vil den kunne passe sig selv. Vi regnede med, den kunne passe sig selv.

HUN: Vi lod den bare stå og tænkte den nok kunne passe sig selv.

HAN: Men så en time inden I skulle komme, så mærker jeg på vandet

HUN: Det var lunkent!

HAN: Det skulle have været en konstant og præcis temperatur på 57 grader.

NABO 3: Var det noget med apparatet?

NABO 2: En sikring?

HUN: Nej

HAN: Nej

HUN: Det var egentlig stikkontakten…

HAN: … I ved dem der er splittet, så der er to kontakter i én.. på en måde?

HUN: Den ene duede. Den havde jeg brugt tidligere til røremaskinen..

HAN: Det var den anden…

HUN: Den anden var holdt op med at virke.

NABO 2: Mærkeligt

HAN: Jeg ANER simpelthen ikke hvorfor!

…

NABO 3: Hos os virker alle stikkontakterne, men vi kan ikke åbne halvdelen af vinduerne.

HUN: Nå, men vi kan jo ikke snakke om det hele aftenen.

NABO 2: Nej

NABO 1: Nej nej

…

NABO 2: Hvad synes I egentlig er mindst værst: Plastikposen eller en tændt sousvide i syv timer?

Stilhed. De ser på hinanden. Hun tager sig til maven. Det gør ondt.

NABO 2: Det er jo meget sjovt at tænk/e på

NABO 1: Det er et fint sted I har.

HUN: Tusind tak.

HAN: Det er perfekt til os, det synes vi.

NABO 3: I har også gang i renovationerne, kan jeg se

HUN: Det er bare en genstridig vask

HAN: Den er snart fikset

NABO 2: I ved hvad man siger.. I skilsmissehjem står der altid et skinnende nyistandsat køkken.

NABO 3: Hehe

HUN *ignorerer:* Vi skal bare nå det inden fødslen

NABO 1: Selvfølgelig

HAN: Vi glæder os til at møde ham.

NABO 3: Så det bliver en dreng?

HUN: Vi er nok typerne, der gerne vil vide alt

HAN: Vi har snakket navne

HUN: Vores top tre lige nu er.. Tristan, Wilhelm og Ejgil.

NABO 1: Nå, det er da meget/

HAN: Men det skal ikke være Ejgil

HUN: Hvorfor ikke!

HAN: Ikke nu, skat.

..

NABO 2: Hvad synes I er mindst værst/?

Pludselig rejser HUN sig med et kort brøl.

Hun sætter sig igen. Han ser forvirret på hende.

NABO 2: Hvad var/det?

HAN: Der er styr på det

HUN: Mm-m

HAN: Vi har jo brugt al vores tid…

HUN: Der er meget sådan en lille en har brug for

HAN: Jeg tror vi har det hele nu

HUN: Jeg tror også vi har det hele

HAN: Vi har det hele

HUN: Det er jo mange ting man har brug for

HAN: Det kræver meget mere end man skulle tro at blive forældre. Jeg troede for eksempel vi bare det var en barnevogn og et par bleer.

NABO 3: Nej nej

NABO 1: Nej.

HAN: Man skal åbenbart også have en madras til barnevognen, babylagener, flere af dem endda, og en babydyne, babypude og sengetøj oveni.

NABO 1: Ja ja.

HUN: Også et regnslag og myggenet til sommeraftener.

HAN: Ja

HUN: Og babylift og en strikvikle, en autostol, tremmeseng, babyalarmer, et uldtæppe, en natlampe med blid belysning, sovebamse og lammeskind

HAN: Og lammeskindsshampoo!

NABO 2: Hvad synes I egentlig er mindst/værst

HAN: Og bleerne skal åbenbart både være engangsbleer og stofbleer.

NABO 2: Det er bare/ meget sjovt

HUN: Pusletaske, puslebord, puslehynde, en uro, vådservietter, zinksalve og badekar.

HAN: Badetermometer

HUN: Et børnetermometer, 3 styk babyhåndklæder, babyshampoo, babyolie og vatpinde, neglesaks, tættekam og en babytandbørste..

HAN: En helvedes masse sutter

HUN: 3 sutteflasker, tallerkner, babybestik, kopper, en højstol til bordet, hagesmækker, en ordentlig stak

HAN: Og legetøj generelt

HUN: Børnebøger generelt

HAN: Og en helt ny garderobe, bluser, bukser og flyverdragter er eddermame dyre/

HUN: Luffer er nødvendige to varme trøjer, uldhuer 2 styk, en håndfuld bodystockinger, to i uld, og fire sparkedragter, to natdragter, og heldragter 8 styk, seks par sokker, mindst.

NABO 2: Hvad synes I egentlig/

HAN: Alt er planlagt.

HUN: Vi skal bare møde op på sygehuset om tre måneder.

HAN: Den sekstende.

HUN: Så på onsdag om tre måneder, så er han her..!

HAN: Op til weekenden, så vi kan nå at komme os inden familien skal se ham

De smiler til hinanden og hiver efter vejret.

NABO 2: Men hvad synes I er mindst værst? Plastikposen eller en tændt sousvide i syv timer eller en baby?

NABO smiler

…

Hun rejser sig med et brøl. Hun sætter sig igen.

HUN: Undskyld.

NABO 1: Er du okay?

HUN: Ja ja, det er bare

HAN: Er det mavekneb, skat? Skat? Hun kan få meget ondt indimellem

HUN: Ja.

NABO 3: Nå, okay

NABO 2: Jeg troede lige

NABO 1: Jeg troede også lige

NABO 2: Det er meget sjovt at tænke på, hvad der er værs/t

Hun rejser sig igen, udstøder et længere brøl denne gang

NABO 3: Jeg tror..

HAN: Så tror jeg også vi er færdige med at spise.

NABO 3: Men jeg tror hun..

HAN: Vi har også proppet os alt for meget, kom, skat…

Hun stønner.

HAN *tysser på hende:* Så

Hun gisper højlydt

HAN: Jeg tror lige vi går ind ved siden af. Kom, skat/

NABO 2: Skal vi hjælpe med noget?

HAN: Hun skal bare ind og hvile sig lidt..

NABO 1: Er I sikre/på

HAN: Hun får bare luft i maven nogle ga/

Brøl.

NABO 3: Det er nok ikke så godt det der

NABO 1: Vi kan sagtens/..

HUN *stønner:* Tak for i aften *(gisp)*

HAN: Tak for i aften

HUN: I må komme en anden dag, hvor det passer lidt bed/ *(gisp)* lidt bedre

HAN: Det er bare..

HUN: ..bare mavekneb

Hun griner

NABO 2: Men det ligner bare…

HUN: Vi må snakke videre en anden dag, det var rigtig hyggel/(*gisp*)/

NABO: Det var rigtig hyggelig/

Gisp

HAN: Det var rigtig hyggeligt I kom, tak for i aften

NABO 1: Hun kan ikke ligge der på gulvtæppet, det bliver/

NABO 3: Skal jeg tage et håndklæde?

HAN: Vi har en aftale med sygehuset om tre måneder. Der er styr/

HUN: Skat, skat, jeg kan ikke tage mine bukser af her

HAN: Selvfølgelig skal du ikke det.

HUN: Skat…

HAN *til naboer:* Det var rigtig hyggeligt I kom/

Hun begynder at tage bukserne af.

HAN: Skat, hvad laver du? *(Til naboer)* Det var rigtig hyggeligt. Nej. Skat!

CUT

XVI FRA VÆGGE

OXYGEN:
Midt på en øde ø
Står et boligkompleks

CARBON:
Det der skal komme
er hverken han eller hun

HYDROGEN:
Dets blod skal blive en flodbølge
Kødet bliver til jorden

OXYGEN:
Sveden til verdens have.
Dets knogler til bjergene.

CARBON:

Tænderne til sandet og stenene.

Håret bliver til markerne.

Hjerneskallen himmelhvælvingen.

HYDROGEN:

Fra dets armhuler vil de første blive født

OXYGEN:

Jorden skal skælve

CARBON:

Der skal ikke lades sten på sten tilbage

HYDROGEN:

Stjernerne vil falde fra himlen

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

Og de skal se dem ankomme fra den ene ende af himlen til den anden.

AKT 2

FØDSEL

Hun ligger på en beskidt dug imellem knuste tallerkner.
Han holder hende i hånden og hjælper med at holde rytmen på vejrtrækningen.

$C_6H_{12}O_6$ synger en lovprisning fuld af ekstatisk forventning.
Hun presser
$C_6H_{12}O_6$'s sang er på sit højeste.
Hun presser til babyen kommer ud.

Forstenede ser de begge ned mellem hendes ben.
Hun rækker hænderne ned.

Det er en blå kugle i fast form.

De ser ud på publikum. Gemmer kuglen i et klæde.

CUT

Han har armen inde i hende. Han leder efter mere.

CUT

De ser på hinanden.
De kigger mod det sted, Kuglen er skjult.
Det banker på døren. De åbner ikke.

CUT

Hun prøver at give Kuglen bryst.
Der er ingen respons fra Kuglen.

CUT

Det banker på døren.
Hun prøver at vugge Kuglen. Ingen respons
Han tager Kuglen, triller den frem og tilbage mellem hænderne. Ingen respons.
Det banker på døren. De åbner ikke.

CUT

Han putter Kuglen i tremmesengen. Giver den et kys. Ingen respons.
Han bliver ved med at betragte den som om han prøver at regne noget ud.
Inde ved siden af roder hun med vasken.
Det banker på døren.

NABO 1 *på den anden side af døren:* Hallo?
NABO 2: HALLO?
HUN *til ham:* Hvem er det?
HAN: Naboen/
NABO 3: Hallo?

HAN åbner døren på klem

HAN: Ja, hej, goddag?
NABO 2: Vi har gaver med
HAN: Det skulle I ikke have gjort.
NABO 3: Hvor er den henne?

HAN: Den?/

NABO 3: Den lille?

HAN: Han er meget træt.

HUN: I må komme en anden dag.

NABO 2: Men vi har gaver med

NABO 1: Vi kigger kun

NABO 3: Vi går hurtigt igen

HAN: Det er bare ikke..

NABO 1: Nu er vi jo kommet/

HUN *hårdt:* I kan komme forbi en anden dag, sagde vi!

Hun går tilbage til vasken. Han sætter sig på en stol.

HAN: Må jeg sige noget?

HUN: Hvad?

HAN: Behøver du at råbe på den måde?

HUN: De kunne jo ikke forstå det. ….. Hvad?

HAN: Der er ikke nogen grund til at være så aggressiv.

Hun smider knibtangen fra sig. Tager hammeren.

HAN: Der kommer mærker på gulvet

HUN: Hvad nu!

HAN: Det er bare når du kaster med værktøjet på den måde..

HUN: Hvaffor en måde?

Hun smider hammeren fra sig.

HAN: Det er gummi. Det kan nemt falde af.. Jeg er ret glad for den..

HUN: Jeg prøver at lave noget her, i modsætning/ til…

HAN: Har jeg ikke sagt, jeg nok skulle gøre det?

HUN: Men der er ikke blevet gjort noget.

HAN: Det tager jo noget tid

HUN: Listerne omkring vasken er allerede ved at rådne. Der ligger altid vand!

HAN: Der ligger ikke altid vand

HUN: Jo, der gør!

HAN: Vi kommer ikke til at skifte vasken bare fordi den er rund.

Hun kaster hammeren gennem rummet.

HAN: Hvad er problemet?

HUN: Hvad er problemet!?

HAN: Ja?

HUN: Man kan jo for helvede ikke vaske bradepander op i en rund køkkenvask!/

HAN: Bradepander?!

HUN: Der kommer til at ligge vand OVER det hele, og det skal jeg bare ikke. Det er en basal ting. Det er så simpelt, og så går man alligevel hen og fikserer en rund køkkenvask, så man ikke kan få den af uanset hvor meget man flår i den. En eller andens idiotiske idé om, at det skulle være det nye/

Det banker på døren. Det banker længe. De åbner ikke.
Han opdager noget i børneværelset.

HAN: Sig mig.. Hvad i alverden…

BARSELSBESØG

HUN: Hvad er det..

$C_6H_{12}O_6$ står bøjet over tremmesengen.

HUN: Hvad sker der!

HAN: Vil I så komme væk

$C_6H_{12}O_6$ bevæger sig frit i alle rummets dimensioner.

Han og Hun bliver bange.

HAN: Skat, hvad sker der!

HUN: Hvem er I?

CARBON:

Vi er Carbon

HYDROGEN:

Hydrogen

OXYGEN:

Og Oxygen

CARBON:

Vi er fra væggene

HYDROGEN:

I væggene

OXYGEN:

Vi er vægge

CARBON:

Rund var meningen den skulle være

Rund, men nu er den klemt?

Blå var meningen den skulle være

Blå, men nu afbleget slemt?

Så meget skal nås

For det er en blå.. kugle.. ikke sandt

som I har jer fået?

$C_6H_{12}O_6$ rækker ud efter Kuglen.

HUN: I må ikke røre ham!

HAN: Lad ham være!

HUN: Nej!

$C_6H_{12}O_6$ løfter klædet.

HAN: Han blev født for tidligt../

HUN: alt for…/

OXYGEN *holder en hånd op for munden:*

Så fin så smuk…!

$C_6H_{12}O_6$ begynder at animere Kuglen, så den bevæger sig rundt

De lytter efter en vejrtrækning, men der er ikke nogen.

HAN: Slip ham!

HUN: Hvad laver I!

$C_6H_{12}O_6$ tager fat om Kuglen og klemmer den.

HUN: NEJ!

HAN: Lad ham være!!

$C_6H_{12}O_6$ presser og så brækker Kuglen pludselig noget op.

HUN: En mund!

HAN *forundret:* Nej

HUN: Lille skat

HAN *rørt:* Nårh. *(Til Hun)* Skat.

De holder lidt om hinanden, mens de betragter deres barn.

HAN *til $C_6H_{12}O_6$:* Man kan jo ikke gøre så meget. Man kan jo bare gøre sit bedste/

HYDROGEN:

TYS!

De lytter.

Kuglen åbner munden.

HAN: Jah!

HUN: Jaa..

HAN: Kan du sige noget, lille skat?

Kuglen trækker vejret lydligt.

HUN: Han trækker.. vejret?

HUN hoster

HAN: Uden host eller rallen

HUN: Ikke det mindste rasp i luftrøret

OXYGEN:

I er blevet givet en ny form

Men med det følger et ansvar:

HYDROGEN:

Der må være masser af plads

Så den kan trække vejret frit

I må vare jeres tunger

for både det talte og det utalte

CARBON:

Der må være fred,

sådan at den kan vokse op og blive det

som verden trænger

OXYGEN:

Vær opmærksom på jeres valg af ord

Men vigtigst af alt; hensigten bag disse

HUN

Det kan man jo ikke tænke på hele tiden…/

HAN

Hver eneste gang man skal sige noget…

CARBON:

I skal netop ikke tænke over det at tale

Men putte hjertet i munden

$C_6H_{12}O_6$ går.

De er stille lidt. Kuglen trækker lydligt vejret.

HUN *til Kuglen:* Lille skat

HAN*:* Jah..

HUN: Kan du sige noget, lille skat?

HAN: Kan du sige noget?

HUN: Kan du sige noget, hva

HAN: Sig noget

HUN: Kom så

HAN: Jah

HUN: Kom så

HAN: Sig noget, lille skat

HUN: Kom så

HAN: Sig noget

HUN *på grådens rand:* Sig noget

HAN: Kan du…

Kuglen drejer sig om mod ham.

HAN: Jah!

HUN: Jaa..

HAN: Kan du.. sige far?

HUN: Far

HAN: Kan du sige.. far?

HUN: Fa-ar

HAN: Far. Fa-ar.

HUN: Far.

HAN: Fa-ar.

HUN: Kan du sige.. mor?

HAN: Fa-ar

HUN: Kan du sige mor?

HAN: Fa-ar

HUN Mor.

HAN: Fa-ar

HUN: Mo-ar

HAN: Fa-ar

HUN: Det er så typisk dig det der.

HAN: Hvad?

Kuglen triller væk fra dem.

HUN: Hov, hvor skal du hen.

HAN: Hov. Hov.

HUN: Kan du så blive her!

De trækker Kuglen tilbage, så den er imellem dem.

HAN: Det er os der er din far og mor

HUN: Du skal blive hos os. Såh

HAN: Der er ingen andre steder du skal være

Kuglen prøver at trille væk igen.

HUN: Sid stille.. Stille!

HAN: Se her se her

Han laver noget med hænderne

HUN *på grådens rand:* Han kan jo ikke se noget.

Han bliver ved.

HUN: Stop det. .. Han kan ikke SE! … Skat

HAN: Hvad?

HUN: Skat

Han ser på Kuglen i sine arme.

Den er begyndt at dryppe.

HAN: Åh nej

HUN: Skat?

HAN: Hvad gør vi?

HUN: Sagde de hvor de boede henne? .. Skat?Skat?

HAN: I væggene. De sagde de boede i vægge.

De åbner døren og løber ud i opgangen.

I VÆGGE

HAN: Jeg vidste ikke der var så meget skrald i opgangen

HUN: Det har hobet sig op

HAN: Det er lige før man ikke kan åbne døren.

HUN: Der! Vi kan se hvilken vej de er gået!

HAN: Ind i elevatoren?

De trykker på en knap. Den åbner ind til elevatorskakten.

HUN: Der er tomt.

HAN: Prøv at se der!

$C_6H_{12}O_6$ befinder sig i et skyggespil i elevatorskaktens bagvæg.

HAN: Hallo?

HUN: HALLO!

$C_6H_{12}O_6$ svarer ikke med ord, men med mm, jh, nh, mmm-lyde. Men det falder ikke rigtigt der hvor det passer.

HAN: Han er begyndt at falde sammen

HUN: Kan I høre os?!

HAN: Hallo, han er blevet blød

HUN: Huden, men også, ja formen

HAN: Helt slap!

HUN: Det var lige efter I gik

HAN: Der er en væske der.. et eller andet..

HUN: Det drypper..

HAN: Det er jo ikke fordi vi ved, hvad der er rigtigt..

HUN: Det drypper!

HAN: Er det en dårlig ting?

Et skyggespil begynder.

CARBON:

(Formen af stål)

Engang havde jeg bolig i jorden

Jeg var jernmalm, en af de stærkeste sten der findes

Magnetisk og med flader der glitrede af sølv

Men en dag kom en mand forbi

Han betragtede på mig på en helt særlig måde.
Han så hvor god jeg var. Han så alt det jeg kunne.
Nænsomt placerede han en ledning hele vejen rundt om mig
Jeg kunne stadig mærke hans aftryk, da alting eksploderede
…
Han samlede mig op
Fragtede mig på lad
Hældte mig op i en mølle
Hvor han knuste mig til jeg blev pulver
Han hældte mig ned i ovnen
Da jeg var rødglødende blæste han luftbobler ind i mig
Han udvidede mig
Bagefter blev jeg rullet ud til nye former.
Han skar mig ud, spolede og placerede mig i bundter.

Han og Hun løfter Kuglen op i vejret.

HUN: Men hvorfor gav I ham en mund, men ikke nogen tunge!
HAN: Han taler ikke
HUN: Hvor er hans tunge? Og hvad med hans øjne?

Kuglen begynder at ryste

HAN: Burde han ikke have hænder? Ben? Fortjener han måske ikke det?
HUN: Hallo?

Kuglen begynder at ryste så kraftigt at den falder ned på jorden med et smat. De samler den op igen.

HAN: Gider I svare os… I må da for helvede kunne give ham nogle arme, så han i det mindste kan GØRE noget…

Et skyggespil begynder.

OXYGEN:

(Formen af beton)

Engang havde jeg bolig i havet

Jeg var sand, jeg var skaller, jeg var kalksten

Jeg var som selve havet i alle disse former

Jeg havde havets lugt

Men en dag kom en mand forbi.

Han så min skønhed og

begyndte at samle mig ind i sække.

Han hældte mig ned i en mølle,

to gigantiske stenhjul, der knuste mig til ugenkendelighed.

Han lagde mig i en brølende ovn

Jeg blev til små stykker af en ny slags sten.

Og så knuste han mig igen.

Jeg blev et pulver, der nårsomhelst kunne forsvinde i vinden,

men så tilføjede han vand og jeg blev til en gelé

Indtil jeg størknede

Så bandt han mig sammen og gav mig et stempel

HUN *til ham om Kuglen:* Jeg synes det er blevet værre

HAN: Hvad?

HUN: Lugten

HAN: Åh gud ja

HUN: Hvorfor er det så sødt?

HAN: Åh

HUN: Skat!

HAN: Hvad skal vi gøre?

HUN *til* $C_6H_{12}O_6$*:* Hvad skal vi gøre!

HAN: Så SIG dog noget!

Et skyggespil begynder, men Han og Hun taler ind over, så Hydrogen ikke høres til fulde.

HYDROGEN:

(Formen af træ)

Engang havde jeg bolig i skoven

Jeg var træet, det/ højeste af dem alle

/Jeg kunne ses helt til jordens ende

Min krone var så fuld /af frugt, at jeg kunne føde og give ly til alle verdens dyr og fugle

Men en dag kom en mand forbi

Han rørte ved mig

Strøg mig langsomt

Op og ned

før han satte en kølig metalklinge mod /barken og begyndte at skære

/Han puttede mig i en maskine,

der spyttede mig ud i små stykker

Han overhældte mig med lim og spærrede mig inde i en tørremaskine

hvor jeg lå under tryk

Han/ savede mig over i lige store stykker

Forseglede mig i hvidt plasticlam/inat

Og stablede mig i stakke og gav mig et stempel med hans navn

HAN *om Kuglen*: Årh, det er ikke godt, hva

HUN: Skat

HAN: Hvad

HUN: Skat

HAN: Hvad

HUN: SKAT dine fingre

..

HAN: Hvad

HUN: De de

HAN: Åh gud, DE

HUN: Åh nej.. SKAT

HAN: ÅH GUD

Det løber tykt ned ad armen på ham.

HUN: Så gør dog noget!

HAN *i chok*: Der er gået hul..

HUN: Så GØR DOG NOGET!

HAN: Åh gud

HUN: Det drypper

HAN: Ja

HUN: Det drypper på dine SKO

HAN: Det HAR jeg set skat

HUN: Åh gud

HAN: Hvordan stopper man

HUN: Har I et plaster

HAN: Har I et plaster en forbinding et eller andet

HUN: Hallo?

HAN: Vi beder!

HUN: HALLO!

$C_6H_{12}O_6$ står stille nu. De siger ikke mere.

HUN tager et råddent græskar fra opgangen og kaster det ind på skyggespillet.

$C_6H_{12}O_6$ gør ikke noget.

De tager fat i mere skrald og kyler det ind i elevatorskakten.

Uden de ser det, svæver $C_6H_{12}O_6$ ud af skakten og stiller sig bag dem.
De begynder at pulsere og placere sig i forskellige geometriske stillinger.

Han og Hun falder forheksede ind i rytmen. De indtager de samme stillinger, der viser sig at være sexstillinger, udført på afstand af $C_6H_{12}O_6$ i et mere og mere hektisk tempo.

Imens triller Kuglen væk. Den efterlader et slimspor.

DØD

Kuglen kommer alene ud til publikum. Den henvender sig med berøring og bevægelse som en form for tegn.

Publikum gør ikke noget.

Man kan høre, Han og Hun er begyndt at lede efter Kuglen.

Kuglen er alene. Punkteret. Den ryster.
Voldsomt.
Indtil det holder op.

Hun kommer ind og finder Kuglen.

HUN: Der var du! .. Undskyld. .. Undskyld? .. Har han gjort jer noget? Det er ikke fordi.. Han er ikke farlig.. Det er bare..

Hun ryster barnet. Ingen reaktion.

Han kommer ind.

HAN

Hvor blev du af!

Hun ryster barnet.

HAN: Hallo?

HUN *chokeret:* Jeg jeg

HAN: Hvad?

HUN: Jeg fandt ham.. i opgangen… Han trillede op og ned ad trapperne. .. Naboerne… de så ham.

HAN: Naboerne?

Han ser ud på publikum

HUN: Han er…

Han rører ved barnet. Livløst.

HAN: Naboerne? .. Hvad har de gjort?

HUN: De har…

HAN *til publikum*: Hvad har I gjort ved ham!

HUN *til publikum*: Han havde en mund. Han trak vejret.

HAN: Hvad er det I har gjort!

Truende nærmer de sig publikum.

$C_6H_{12}O_6$ *i kor*:

Midt på en øde ø

Står et boligkompleks.

Men noget har ændret sig i bygningens form.

Den er ikke mere lodret

Den bøjer på midten som et knæ der vender den forkerte vej

Han opdager noget under hendes bluse. Han trækker op i den. Ud fra maven stikker noget spidst, der truer med at punktere maveskindet.

Hun skriger.

CUT

AKT 3

BYGNINGEN

Boligkomplekset er udgjort af $C_6H_{12}O_6$.

Mens $C_6H_{12}O_6$ taler, falder de mere og mere sammen i takt med at bygningen bryder sammen.

HYDROGEN:

Jorden skælver. Stjernerne falder fra himlen. Der skal ikke lades sten på sten tilbage.

OXYGEN:

En ligger på puden og sover i en oplyst firkant.

CARBON:

På enogtyvende midtfor begynder veerne.

HYDROGEN:

Elevatoren er ude af drift.

OXYGEN:

På anden sal spiser de cæsarsalat.

CARBON:

På Olines værelse femtende sal midtfor står der et hamsterbur og under sengen ligger en skildpadde i dvale.

OXYGEN:

På fjerde sal til venstre har et ældre ægtepar sat sig til rette i sofaen. Han tænder for fjernsynet.

HYDROGEN:

På toogtyvende til højre står en og kigger ud ad vinduet. Den gode udsigt er obstrueret af en tværliggende stålramme, der har løsrevet sig fra strukturen. Men bag den, kan han se underboens badeværelse. Det er et almindeligt flisebelagt et med vask, toilet, vaskemaskine og bruser. En kvinde ligger på ryggen og en mand er bøjet ind over hende. Han kan ikke lade være med at kigge.

NABO 1: Jeg kan ikke lade være med at kigge.

CARBON:

Tre vandhaner åbner samtidig tre forskellige steder i bygningen.

OXYGEN:

På enogtyvende midtfor tiltager veerne.

HAN *til Hun:* Fokuser på vejrtrækningen.

CARBON:

På anden sal spiser de cæsarsalat. Far, mor og to børn. Det ene barn har en udspilet mave og øjne der buler ud. Det tygger på en senet kylling. Det andet barn drikker kondenseret mælk og har svært ved at nå sugerøret på grund af dobbelthagerne.

HYDROGEN:

Det banker på døren.

OXYGEN:

Fra en mobilhøjtaler lyder musik, mens hun hænger tøjet op i kælderen.

HYDROGEN:

Veerne tiltager.

NABO 1: Jeg kan ikke..

HAN: Træk vejret.

CARBON:
På Olines værelse femtende midtfor opdager hun, at hamsteren forsvundet. Skildpadden er der stadig.

OXYGEN:
Ægteparret på fjerde til venstre zapper gennem de tre nyhedskanaler og vælger til sidst den mest sensationelle. Hun skruer op for høreapparatet.

HYDROGEN:
På anden sal tager de opvasken.

CARBON:
Fra en mobilhøjtaler hører hun musik, mens hun hænger tøjet op i kælderen. Hun lægger ikke mærke til, at det pibler ned ad væggene, at det samler sig langs kanterne.

OXYGEN:
Veerne tiltager.

CARBON:
Det banker på døren.

HAN: Træk vejret

HYDROGEN:

Opgangen er blokeret.

NABO 4: (Jeg kan ikke trække vejret)

OXYGEN:
En opvaskebalje hældes ud i vasken. Et sted nedenunder, har man skruet røret af og sat munden for. Der drikkes grådigt.

NABO 1: Jeg kan ikke lade være..

CARBON:
Opgangen er blokeret af bygningens diverse brug af køleskabe, olierester, bølgepap, kaffekapsler, ildfaste fade, plastikposer, springmadrasser, tomatdåser, diverse brændbart, med mere.

HYDROGEN:
Veerne tiltager.

HAN: Træk vejret.

OXYGEN:
De høster deres mad fra det frugtbare og let svampede sted mellem gulvbrædderne. Gulerødder, kartofler, majs, peberfrugter, ananas, meloner, hovedsalat, med mere.

CARBON:
Det banker på døren.

HYDROGEN:
Tre vandhaner åbnes på tre forskellige etager. Fra en kommer vandet i klumper, fra en anden folder en gedehams vingerne ud. Fra en tredje fosser vandet friskt og klart.

CARBON:

Veerne tiltager.

NABO 1: Der er noget galt

HAN: Træk vejret.

NABO 1: Det er helt galt

OXYGEN:

På anden sal har man lige vasket op. En stime rejer står op ad vasken. Rejedyrene udfolder sig og bliver store som lårben.

NABO 4: (Jeg kan ikke trække vejret)

HYDROGEN:

På Olines værelse femtende midtfor er hamsteren forsvundet. Skildpadden er også blevet væk. I alt i boligkomplekset er der 24 hunde, 11 hamstre og 2 skildpadder. Alle hamstre, skildpadder og hunde er forsvundet. Der findes også 36 katte. De er ikke forsvundet. Endnu.

CARBON:

På femogtredivte, seksogtredivte og syvogtredivte etage er jorden er giftig og de må gå fra møbel til møbel.

OXYGEN:

De høster deres mad fra det svampede sted mellem gulvbrædderne. En eller to afgrøder, hvis de er heldige. Men gulerødderne bliver ikke større end tandstikker.

HYDROGEN:

Det banker på døren.

NABO 4: (Jeg kan ikke trække vejret)

CARBON:

Rejerne fylder mere og mere i lejligheden. Luften bliver knap og de prøver at trække vejret i knæhaserne.

OXYGEN:

Opgangen er blokeret.

HYDROGEN:

Veerne tiltager.

CARBON:

Elevatoren er ude af drift.

HAN: Træk vejret.

HYDROGEN:

Kælderens endevæg ligger hen i en blå dis. Hun holder en hånd op for sig, som for at teste om det er luft eller vand.

OXYGEN:

En ligger på puden og sover.

CARBON:

På fjerde sal til venstre sidder et ældre ægtepar og ser nyheder i hver deres ende af sofaen. Manden rækker ud efter fjernbetjeningen på reolen af glat mahogni, da han pludselig bryder ud i flammer.

OXYGEN:
På enogtyvende midtfor går hun i fødsel.

HAN & HUN: (Intens vejrtrækning)

CARBON:
Solens første stråler rammer toogfyrrende til venstre.

NABO 1: Det kan ikke være rigtigt/

OXYGEN:
Kælderens endevæg ligger hen i en blå dis. Hun holder en hånd op for sig, som for at teste om det er luft eller vand. Idet brager en kaskelothval frem af disen.

HYDROGEN:
På toogfyrrende til venstre rammer solens første stråler øjnene hos en dreng på elleve.

HAN: Det er godt, skat. Pres.

NABO 1: Hendes ansigt er lilla mod flisernes hvide

CARBON:
En ligger på puden og sover, pludselig vågner de ved at noget ligger i periferien af deres synsfelt. De falder i søvn igen.

HAN: Pres, skat.

HYDROGEN:

I kælderen ligger en strandet kaskelothval.

OXYGEN:

På toogfyrrende til venstre rammer solens første stråler øjnene hos en dreng på elleve. Han gnider sig i øjnene og sætter sig op i sengen.

HYDROGEN:

Sørg for at holde dyret oprejst. Hold det vådt, men undgå vand i blæsehullet. Sørg for at holde dyret. Oprejst. Hold det vådt. Undgå vand i blæsehullet.

NABO 4: (Jeg kan ikke trække vejret)

CARBON:

På toogfyrrende til venstre rammer solens første stråler øjnene hos en dreng på elleve. Han gnider sig i øjnene og sætter sig op i sengen. Han trækker benene ud over kanten og hopper

HAN: Skat. Pres!

NABO 1: Hvad.. er..?

OXYGEN:

En ligger på puden og sover. Noget sætter i fart over puden og ind under hovedet på den sovende.

NABO 1: Det ligner en spids, der står ud mellem benene på hende.

CARBON:

Fra hvalens blæsehul står en form for delvist koaguleret fjernsynsplasma.

HAN: PRES!

NABO 1: En anden spids står op gennem maveskindet. Den bryder igennem.

HAN: Den er her! Den kommer! .. *(håbløst)* Du kan godt

NABO 1: Hun besvimer og hovedet falder bagover, da hofterne bryder op..

HYDROGEN:
På toogfyrrende til venstre rammer solens første stråler øjnene hos en dreng på elleve. Han gnider sig i øjnene og sætter sig op i sengen. Han trækker benene ud over kanten og hopper ned på gulvet. Men i stedet for gulvet, har en dyb sprække åbnet sig i løbet af natten. Drengen falder hele vejen igennem til hans skrig ikke længere kan skelnes fra bygningens øvrige lyde.

NABO 1: ..knoglerne stritter ud til alle sider

OXYGEN:
På enogtyvende sal midtfor føder hun en gul trekant i 3D og fast form.

Skrig.

CARBON:
En ligger på puden og sover.

XVI BEBOERMØDET

Et par dage efter. $C_6H_{12}O_6$ ligger i en sammenfaldet bunke, ligesom bygningen selv.

OXYGEN *svageligt*:
Bygningen er kollapset

HYDROGEN *svageligt*:
På nær en enkelt tværliggende stålramme
Der stadig holder bygningen oprejst

CARBON *svageligt:*
Under den
Afholdes der et beboermøde

Der er næsten ikke noget oxygen tilbage i bygningen, med undtagelse af det der kommer fra en ventilationsrist, der hænger ved udgangen af lokalet.

NABO 2: Har alle fået en flødebolle?
NABO 1: Hvad var det næste punkt på dagsordenen?
NABO 3: jeg kunne spise hele tallerkenen hvis det skulle være
NABO 5: Vi har glemt at tilføje et punkt på dagsordenen
NABO 1: Ja?
NABO 5: Elevatoren er ude af drift
NABO 1: Rigtigt. Vi må se om vi når til det punkt.
NABO 2: Fandt vi en løsning på vinduesrammerne?-
NABO 1: Nej, tilbage til rammerne/

Han kommer ind med Trekanten på armen. Han hiver efter vejret.

NABO 1: Jamen goddag
NABO 3: Goddag?
NABO 4: I er de nye fra 21. midtfor, ikke?

…

HAN: Jo-Jeg

NABO 4: Var I ikke højgravide, ventede en lille?

NABO 3: *hvisker* de har født

NABO 2: hvor er hun henne?

NABO 1: Jeg glemte at sige tak for maden sidst

HAN: Jeg har noget jeg gerne vil sige…/

NABO 3 *hvisker:* Hun har lige født

NABO 1: Fik I vores gave

NABO 2: I fik vores gave, ikke sandt

NABO 1: Vi satte den..

NABO 3: Foran døren

NABO 1: Blev I glade for den?

NABO 5: Vi gik sammen om det

NABO 1: Det var svært at få arrangeret

NABO 2: Emailkulturen er ikke så god

NABO 5: Haha

NABO 1: Men selv tak, selv tak

NABO 5: Sæt dig

NABO 4: Sæt dig her

NABO 2: Går det godt med den lille så

HAN: Min kone, hun..

NABO 5: Ja, det er svært

NABO 3: Ja hehe

NABO 4: Hvad er det du har der?

NABO 2: En advarselstrekant? (haha)

NABO 5: Nyt nordisk design?

NABO 3: Man behøver ikke tage værtsgaver med

NABO 2: Det går på skift. Boligmødet går på skift

NABO 1: Ja

NABO 5: Ja ja

NABO 3: Sæt dig ned

NABO 2: Endelig

NABO 1: Skal vi vende tilbage til dagsordenen?

NABO 2: Ja

NABO 3: Vi var ved at tale om vi skulle renovere vinduesrammerne../

NABO 5: Ja

NABO 3: ..med henblik på ensretning..

HAN: Min kone..

NABO 4: Hvad siger du?

NABO 2: Siger du noget?

HAN: Min kone.. I spurgte hvor hun..

NABO 4: Ja?

Han ser på Trekanten.

NABO 1: Men hvis vi skal tale om, hvilken type materiale/

HAN *med yderste alvor*: Der er sket en katastrofe!

NABO 2: Katastroferne tager vi til sidst

NABO 5: Det er ikke sikkert vi når dertil

HAN: Hvad?

NABO 3: Nej

NABO 1: Men hvilke materialer skulle vi/

HAN: Hvad mener du med vi tager det til sidst?

NABO 2: Det er allerede på dagsordenen. Vi tager det til sidst.. hvis vi når det.

NABO 1: Nemlig, så/

HAN: Sagde du katastrofER?

NABO 2: Ja

NABO 5: Hvad mener du?

HAN: KatastrofER?

NABO 2: Eventuelt. Hvis vi når det.

HAN: Så der har været flere katastrofer?

NABO 3: behøver du at sige det ord hele tiden

NABO 4: Det kan være vi skulle..

NABO 1: Så hvis vi går TILBAGE til vindues/

NABO 4: Det kan være vi skulle tage katastroferne først/

NABO 2: Vi har en dags/orden

NABO 4: Det her er jo beboermødet

Stilhed.

NABO 1: Okay.. så katastroferne. Selvom vi ikke kan nå at snakke det til bunds

NABO 3: det er altså utilfredsstillende at tage et punkt, som man ikke kan komme til bunds i

NABO 2: Det må så fortsætte til et møde en af de andre dage, hvis det skal være

NABO 5: Jeg vil gerne gøre det færdigt det med vinduesrammerne

NABO 3: Det vil jeg også

NABO 2: Skulle vi ikke bare tage katastroferne på næste møde? Så har vi mere tid

NABO 3: Hvornår var næste møde?

NABO 2: Jeg skal lige se i min kalender..

NABO 4: Kan vi tage det senere?

NABO 5: Så katastroferne tager vi næste gang?

NABO 3: Behøver du sige det o/rd..

HAN: Men det kan være en af jer er gravid lige nu/

NABO 2: Vi har en ordstyrer

NABO 1: Der er ingen grund til at afbryd/

HAN: Min kone.. Hun har født en trekant.

Stilhed.

HAN: Min kone har født en trekant. Den her!

NABO 5: Hvor er jeres barn henne lige nu?

HAN: Og før det var det en bold. En blå bold. Hun fødte to gange med et par ugers mellemrum. Jeg ved ikke hvordan jeg ellers skal sige det.. jeg vil gerne prøve at forklare det../

NABO 2: Prøv lige at tage en dyb vejr/

HAN: Vi havde godt på fornemmelsen, at der var noget galt. Brystmælken var radioaktiv.. selvlysende under huden, når vi slukkede lyset om aftenen..

NABO 2: Tag en dyb vejrtrækning

De tager alle sammen en dyb vejrtrækning, men bryder ud i et fælles hosteanfald. Hans anfald ender i gråd.

NABO 4: Jeg har hørt om en, der har været gravid i atten måneder.

HAN: Hvem?

NABO 4: På toogtredivte eller treogtyvende. Er ikke sikker..

NABO 1: Nu er det jo ikke sådan at det er sket lige her/

NABO 4: Jeg hørte om det i opgangen

NABO 2: Opgangen

HAN: Hvordan?

NABO 4: Jeg er en af dem…/

NABO 3: Behøver vi at tage det her nu

NABO 4: Jeg er en af dem der banker på døre

…

NABO 1: Nu er det jo ikke sådan at det er sket lige her/

NABO 4: Det er vores na/boer

NABO 1: Joh, men nu er det ikke sådan/at det er sket lige her

NABO 5: En der boede over mig, havde vist 50 grader i sin lejlighed.

HAN: Og dig?

NABO 5: Ikke mig. Min overbo.

HAN: Men hvad med dig?

NABO 5: Nåh. Nej, min aircondition virker.

NABO 2: Det var godt

NABO 5: Ja

NABO 4: Overlevede din overbo?

NABO 5: Hvad?

HAN: Overlevede de!?

NABO 5: Hvad, nej? Der var 100 procent fugtighed oven i de 50 grader. Så kan man ikke komme af med varmen. Men det var jo ikke noget jeg kunne gøre noget ved.

NABO 1: Nej.

NABO 3: Det ville være noget andet, hvis det skete lige foran dig, ikke.

NABO 4: Det skete vel lige foran dig. Ik?

NABO 3: Det ville være noget andet, hvis det skete LIGE foran en. Foran næsen på en

NABO 2: Altså hvis nogen kollapsede foran mig, så ville jeg selvfølgelig også

NABO 1: Selvfølgelig

NABO 5: Det ville jeg også

NABO 3: Og mig

NABO 4 *seriøst:* Men der er folk der lige nu, der har brug for, vi hjælper../

NABO 1: Skal vi gå videre?

NABO 4: Jeg SAGDE, der er mange, der prøver at overleve uden vægge der står fast, uden møbler, uden elektronik…

NABO 3: Forfærdeligt

NABO 2: meget forfærdeligt

NABO 4: Jeg kommer på vegne af min etage

NABO 2: hele etagen?

NABO 4: Hele min etage er kollapset

De hiver alle samtidig efter vejret.

NABO 1: Venti…

NABO 3: Kom. Ventilationen

De stiller sig hen under ventilationsristen.

HAN: Er det..

NABO 4: Det sidste velfungerende ventilationssystem.. OG den sidste rist..

Han ser foruroliget op.

De trækker vejret.

NABO 4: Det var en flodbølge…

NABO 3: Behøver vi tage det nu?

..

HAN: Jeg vil gerne høre det

NABO 2: Sig mig, hvilken etage var det du sagde det var?

NABO 4: Første sal.

NABO 2: pyha

NABO 3: Puuha

NABO 2: Jeg bor på ottende, så det er fint.

NABO 4: Det var en flodbølge, der ramte vores etage.

NABO 1: Ej..

HAN: Hold mund!

..

NABO 4: Vi stuvede os sammen på det sidste værelse, hvor vandet på mirakuløs vis ikke var sluppet ind. Men oxygenen slap hurtigt op. Vi satte mundene til væggene og sugede luften ud fra de få porer der var synlige gennem malingen, der heldigvis var slidt af flere steder. Der var en hovedpude derinde og et uldtæppe, vi kunne trække vejret gennem. Der var også et skrivebord med skuffer, der ikke havde været åbnet længe. Men luften slap hurtigt op. Jeg havde nået at få et hjørne af uldtæppet og holdt det presset fast mod ansigtet, så godt jeg kunne.. *(hikstende)* Folk flåede i det for at få et stykke.. Men tiden gik.. De blev trætte.. og faldt om… Vi sad der i dagevis. Vi kunne ikke andet end at fokusere på

følelsen af en smule udvidelse i lungevævet. Men de føltes allerede tunge som kødfileter. Jeg tror der gik fire hele dage, hvor vi ikke kunne andet end at sidde stille og trække vejret, bare, trække… Ikke andet. Indtil vandstanden endelig begyndte at falde og luften blevfrigivet. … Vi er få overlevende der nu flakker om på etagen. Vi har ingenting. Ingen midler til at genopbygge.

Stilhed

HAN: Etagen er kollapset, siger du..?
NABO 4: Kollaps. Væk. Borte
NABO 3 *lavt til en anden:* Hvad kan vi bruge det til..
NABO 1 *lavt:* Det er jo ikke os..

Luften er kommet tilbage. NABOERNE går tilbage til bordet og sætter sig.

NABO 4: Jeg foreslår, at vi hjælper hinanden ved tab og skader, uanset hvor i bygningen de er. At vi gør det til en fælles udgift.
NABO 1 *med vantro:* En fælles udgift??
NABO 2 *lavt:* ej, dét går ikke
NABO 5 *lavt:* nej
NABO 4: Det kunne være en klausul, en fond, som afhjælper de tab og skader, så man ikke selv skal../
NABO 1: Må jeg spørge dig om noget?
..
NABO 4: Ja?
..
NABO 1: Er det første gang du er med til et beboermøde?
NABO 4: nej men, jo-/
NABO 1: Det er ikke noget vi normalt tager her. Du skal have fat i nogle andre../
NABO 4: hvem?/

NABO 1: ..anden afdeling../

NABO 2: Vi har stor empati for dig

NABO 5: Jeg er ked af at høre om dit tab

NABO 3: Det eneste vi kan gøre er at udvise solidaritet

NABO 2: Ja

NABO 3: Det er det eneste vi kan gøre

NABO 5: På en måde.. Altså det er jo forfærdeligt, FULDSTÆNDIGT forfærdeligt det der er sket

HAN *ser på Nabo 4*: Ja.

NABO 5: Men på en måde, så er der færre, der er færre mennesker nu, ikke, i bygningen, til, jeg mener, der er færre mennesker, det er en god ting, går jeg ud fra vi synes, på en måde, alle sammen, jeg mener, et enkelt menneske.. et enkelt menneske fylder jo…/

NABO 3: Vil der blive mulighed for at få et ekstra punkt på listen?

..

NABO 1: Hvad?

NABO 3: Jeg mener.. Jeg kunne godt vænne mig til dengang vaniljestængerne holdt op med at eksistere, men, manitobamel.. Jeg kan ikke lave mit brød, hvis der ikke er manito-bamel

NABO 5: Hvad er det

NABO 2: Mani-?/

NABO 4: Vi var i gang med/ at tale om noget

NABO 3: Jeg troede vi var gået videre..

NABO 2: Det er vi også

NABO 3: Det er bare, jeg kan ikke lave mit brød, hvis der ikke er manitobamel, jeg sidder faktisk og får det lidt sådan.. (*hiver efter vejret)* Ja, det er jo ikke for sent, hvis vi gør no/get

HAN: Skal vi prøve at holde den på spor/et

NABO 4: Der er en hel ETAGE der sulter!

NABO 2: I fremtiden behøver man faktisk slet ikke mad

NABO 1: Det tror jeg heller ikke

NABO 2: De har allerede lavet en pille, der udgør et helt måltid

NABO 5: Jeg har også hørt der er en pille, der kan gøre en mæt en HEL DAG

NABO 2: Men i fremtiden vil kroppen blive skiftet ud med teknologiske dele..

NABO 5: Transplantationer..

NABO 2: Ja/

NABO 1: Hyperteknologi../

NABO 4: Nu må I simpelthen/

NABO 1: Vi udvikler os som mennesker. Sådan har det altid været.

De knækker pludselig sammen, da luften slipper op. De stiller sig under ventilationen. Trækker vejret igen.

NABO 3: Det var godt.

NABO 2: Jah

NABO 1: Ahh.

…

HAN: Kan I se det?

NABO 2: Hvad?

HAN: Mit lille barn.

NABO 3: Årrh nej

HAN: Han trækker vejret. Se?

NABO 2: Er luften kommet tilbage?

NABO 2 stiller sig ud. NABO 2 knækker sammen. To NABOER må ud og hente dem.

NABO 1: Vi skal se at komme videre/

NABO 4 *om Nabo 2*: Er de okay?

NABO 1: Ja ja/

HAN *om Trekanten*: Man kan se han trækker vejret, fordi kanterne, kan I se? Hele vejen op til trekantens spids.. kanterne udvider sig en smule ved indåndingen, så konturen bliver

utydelig, blød i sin form. Kan I se det? Jeg ved simpelthen ikke, hvad det er / for noget luft

NABO 1: Hvis vi lige skal fortsætte mødet.. Jeg ved godt vi står her, men vi kan ligeså godt..

NABO 5: Jeg skal også hjem og lave aftensmad

NABO 3: Hvor var vi?

NABO 1: Jeg var ved at komme ind på evolutionen. Fordi de fleste organismer kan producere mere afkom, end der er resurser til…

HAN: Sssshh… Hør, ingen hosten, ingen rallen, ingen rasp i luftrør/et

NABO 1: De fleste organismer kan producere mere afkom/

HAN: Sh!

NABO 4: Jeg kan godt se, der hvor den blæser sig op, der kommer der en lysere gul farve, næsten hvid. Som om.. vævet udvider sig

HAN: Ja! Han trækker vejret!

NABO 3 prøver at gå væk fra ventilationen.

NABO 3 *lettet:* Det kan vi også nu.

NABO 1: Lad os sætte os.. og gøre det her møde færdigt.

De sætter sig ved bordet igen. En bærer på den bevidstløse NABO 2.

NABO 4: Er du sikker på, de er okay?

NABO 1: Der er styr på det.

De lægger NABO 2 hen over bordet.

Da de skal til at sætte sig ved bordet, er der en der falder på numsen. Stole er begyndt at forsvinde. Der reageres ikke.

NABO 1: Som jeg var ved at sige, kan de fleste organismer producere mere afkom end der er resurser til, så der forekommer en selektion af de individer, der bedst tilpasser sig deres omgivelser, og som derved får flere overlevende afkom. Hvis de fordelagtige egenskaber er arvelige, vil de dermed blive videreført/
HAN: Nu gør han det igen!
NABO 1: *irriteret* Videreført til næste generation med højere frekvens end andre mindre fordelagti/ge egenskaber.
HAN: Du er så dygtig, lille skat.
NABO 1: Som jeg var ved at sige, vil denne proces over tid føre til populationer med biologiske egenskaber, som tilsyneladende er direkte/
HAN *bedende:* I kan også høre det, ikk?

NABO 4 lægger øret til Trekanten. De synes også at høre det lige så svagt.

NABO 4: Han trækker vejret.
NABO 1 *megairriteret:* DIREKTE tilpasset et bestemt miljø. Det er de STÆRKE der udvikler sig…sådan har det ALTID været. Så min pointe er…
HAN: I snakker og snakker!
NABO 1: SOM JEG VAR VED AT SIGE /
HAN *hidsigt insisterende*: Det har altid talt, det vil altid tale om det der ikke eksisterer. Tungen står ud af munden *(rækker tunge)* en spændt udstrakt muskel, men hvorfor, når her er tomt, ikke et gran af støv. Ingen føler noget, spørger, søger, siger, hører noget. Det er ikke sandt, det er sandt, det er ikke sandt. Der er stilhed, der er ikke stille, det vil der aldrig mere blive. .. Der er ingen, der er nogen. .. En hånd i luften, hvad vil den? Efterlade spor i jorden eller i skyernes skum, måske frembringe nye former? Og med bevægelsen kommer så livet, igen, hurra, men snart er det ovre, og alt vil blive glemt, støvet vil endelig falde til ro.

Stilhed. De forstår ingenting

NABO 1: Så min pointe er, hvis jeg må komme tilbage

NABO 5: Tal frit

NABO 3: Hvad er din pointe?

Ordene begynder at forsvinde. Det ignoreres stadig.

NABO 3 tager sin kuglepen, der nu er udskiftet med en gulerod og begynder at skrive med den.

NABO 1: Min point* er, ja, min * er, at kompleksiteterne bliver flere og flere. De stærkeste må/ overleve

NABO 5: Jeg må lige spørge, hvad har det her med vinduesrammer at gøre? Jeg skal hjem og lave aftensmad..

NABO 1: Ehm..

NABO 4: Jeg tror også, jeg har tabt tråden

En rejser sig for at tage kaffe. Da de skal sætte sig igen, er der ikke nogen stol.

NABO 3: Skulle vi vende tilbage til manitobamelet?

NABO 1: Men min * er, at..

NABO 3: Jeg mener bare, ja, jeg mener bare, at vi ikke har lyst til at undvære, jeg vil bare mene, altså * vil bare mene, * har en mulighed for at undgå at miste manitobamel. * har en mulighed for.. ja?

NABO 5: * vil mene, grå alu.

HAN: Hvad?

NABO 5: * vil mene grå alu

HAN: Hvad?

NABO 4: For at gøre noget færdigt. * får ikke gjort noget færdigt her.

NABO 1: Dagsordenen er skredet.

En kollapser pludselig. Ingen stol. Ingen reaktion fra de andre.

NABO 3: * var ved at sige..

NABO 4: Skal * tage den fra begyndelsen?

NABO 3: Det kunne være dejligt, hvis * gjorde noget færdigt.

NABO 1: * har ikke engang færdiggjort et eneste punkt.

NABO 4: * vil mene..

HAN: Men hvem er ordstyreren? Undskyld, * glemte det lige.

NABO 3: Men */

NABO 5: Ja, undskyl/

NABO 1: * * * * * * * !

NABO 4: Hvad er det * siger?

En telefon ringer. Det er et stykke sølvpapir, der krølles sammen og tages.

NABO 3 *i telefonen*: Ja, goddag. Ja, hej. Ja ja, hej. Ja det er rigtigt. Ja det er helt rigtigt. Mit saftevandskrus er Jonas Pedersen. Mit saftevandskrus? Ja, mit saftevandskrus er Jonas (host host) ja undsky(host) (som om der sidder noget i hans luftrør)

NABO 5: Hvad var det han sagde hans saftevandskrus var?

NABO 1: Vi har ikke delt vores saftevandskrus før

HAN: Hvad foregår *?

NABO 3: Hvad ***

NABO 4: Hva** Nej** Men ***** ** **

NABO 1: ****

HAN: ****

NABO 5: *****

NABO 4: **

NABO 3: *******!!**

NABO 4: ****!!%*!

NABO 1: !!!**@

I mangel på ord, bruger de lyde og bevægelser for at argumentere for deres sag.

NABO 3: ****

NABO 5: !!**

NABO 4: ****!!%*!

NABO 1: !!!**@

HAN: **

NABO 1: !

HAN: *

Luften forsvinder og de går hen til ventilationen. De kan ikke andet end at trække vejret. Kan ikke sige mere.

Idet kollapser bygningen og også $C_6H_{12}O_6$*.*
En skriger.

BLACK.

1 MIO. ÅR SENERE SAMME STED

Geometriske figurer står på en flade. De ånder.

GEOMETRISKE FIGURER *i kor*:

(vejrtrækning)

$C_6H_{12}O_6$ er genopstået. Nu med nitrogen i bindingen.

Oxygen findes ikke mere.

HYDROGEN:

På en vindblæst flade står en række geometriske figurer.

NITROGEN:

Adskilt med flere tusind kilometer.

CARBON:

De kommunikerer.

NITROGEN:

Adspredt. Dog sammen.

HYDROGEN:

Det er den nye jord.

CARBON:

Det nye kredsløb.

NITROGEN:

Her er vi.

GEOMETRISKE FIGURER *i kor*:

(vejrtrækning)

SLUT.